

դակցութիւններ ունենալուց յետոյ՝ սխեց պատրաստութիւններ տեսնել, որպէս զի առաջիկայ դարնան նոր շինութեան հիմը դրուի:

Սեպտ. 23 ին Գեր. Մաղաքիա եպիսկոպոսի ձեռքով ծայրագոյն վարդապետութեան աստիճան ստացաւ Տ. Եղիշէ վ. Մուրադեան, որ կարգուած յինելով Ասրպատականի թեմի առաջնորդ, մեկնեց յետոյ գէպի իւր պաշտօնաւանդին:

Սեպտ. 24 ին Գեր. Ղեւոնդ եպիսկոպոս կուսակրօն սարկաւագ ձեռնադրեց ս. Գայիանէի վանքում Աղէքսանդր Մուրադ-Բէկեանին, որ իւր ուսումն աւարտել է Ներսիսեան գալաւնոցում և ապա մի քանի տարի ուսուցիչ է եղել ծխ. դպրոցներում, վերակացու Ներսիսեան գալաւնոցում և Վերդ Թովմապեանին, որ վերջին տարին աւարտեց ուսումը Մ. Աթոռի ձեմարանում և կարգուեցաւ նոյն ձեմարանի անտես, կրօնի և թուարանութեան ուսուցիչ ստորին դասարաններում:

ՊԵՏՐՈՍ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ԱՅՎԱԶԵԱՆ

Երկարատե հիւանդութիւնից յետոյ Ախալցխայում՝ իւր ծննդախայում անցնել օգոստոսին կիքեց իւր մահկանացուն Ս. Էջմիածնի միտան Պեարոս վարդապետը: Նա ծնուել էր 1842 թուականին Ախալցխայում. ուսումն ստացել է նոյն քաղաքի Կարապետեան հոգեւոր դպրոցում և որպէս յառաջագիւղ աշակերտ՝ միջանակ է ընդունել նոյն ժամանակ Վրաստանի և Իմերէթի առաջնորդ Կարնեցի Կարապետ արքեպիսկոպոսի ձեռքից: 1858 թուականին ուրաւ է ստացել իսկ 1870 թը-ուականի նոյեմբեր 20-ին ձեռնադրուել է սարկաւագ: Յաջորդ տարուայ փետրուար ամսին նշանակուել է Գեղարգայ վանքում վանահօր օգնական և 2 ամիս յետոյ՝ ապրիլի 5-ին՝ կուսակրօն քահանայ ձեռնադրուել Վհայեանեան Պեարոս եպիսկոպոսի ձեռքով: 1875 թուի նոյեմբերի 14-ին Ս. Արնօղի հրա-

մանով կարգուել է Մուղնոյ վանքի վանահօր, իսկ 1877 թուին այդ պաշտօնի հետ ստացել է և Աշտարակի ու իւր շրջակայքի բարեկարգչի պաշտօն, որը վարել է մինչև յաջորդ թուականի սեպտեմբեր ամիսը: 1878 թուականին Գ. Կաթողիկոսի հրամանով նշանակուել է նոր Նախիջևանի ս. Խաչ վանքի վանահայր, 2 տարի յետոյ, 1880 թուին՝ ստանձնել է և նոր Նախիջևանի հոգեւոր կառավարութեան նախնականութեան պաշտօնը: 1883-1884 վարել է Վաղարշապատի Սարգսապատի իսկ նորանից յետոյ՝ նոր Բայազետի Վերջայի և Գարաշէյակի դործակալութեանց պաշտօնը: 1886 թուին կրկին անդամ վանահայր է կարգուել Մուղնոյ Ս. Գեղարգայ վանքի: Յաջորդ տարին կարգուել է Ղըզլարի փոխանորդ: Այդ պաշտօնը վարել է մինչև 1891 թուականի յունիսի 14-ը, ապա կամու հրաժարուելով վերադարձել է Ս. Էջմիածին և նոյեմբերի 12-ին ուղարկուել է Ագուլիս, որպէս վանահայր Ս. Թովմայի վանքի:

1894 թուին Վհայախա Հայրապետի հրամանով կարգուել է Ախալցխայի և Ախալքալաքի փրձակների փոխանորդ, ուր մնացել է մինչև 1899 թուականը: Ապա վերադառնալով Ս. Էջմիածին վարել է զանազան ժամանակաւոր պաշտօններ: Իւր անբուժելի հիւանդութիւնը դարմանելու համար նա դարնան Տփլիս և ապա, բժիշկների խորհրդով իւր ծննդավայրը գնաց, ուր և վրայ հասաւ անխուսափելի մահը — Հանգուցեալը իւր աշխատութեանց համար արժանացել է երկիցս վարձատրութեանց, բեկարարից թեմակալ առաջնորդ Տ. Մակար Արքեպիսկոպոսից ստացել է ծաղկեայ կերպասէ փխն, ապա նոյն հանգուցեալ Տ. Մակար Կաթողիկոսի հայրապետութեան օրերում արժանացել է վարդապետական տիանակաւ լոնջախաչի: —

Հանգուցէ Տէր զհոգի պաշտօնէին ս. Եկեղեցւոյ ի լոյս երևաց իւրոց:

ՃԵՄԱՐԱՆ ՄԱՅՐ ԱԹՈՌՈՅ

Սեպտեմբերի 29-ին, ս. Գեղարգ վորավարի